

In the previous אף we learned that שמואל holds it is only an בית המקדש holds it is only an שרץ in the איסור דרבנן, since only those types of טומאה that have מקוה - can become איסור by being immersed in a מקוה, are included in the איסור in the בית המקדש.

The Gemara then debates whether Shmuel's ruling is actually a מחלוקת תנאים, or our משנה completely disagrees with שמואל, and holds that bringing a שמואל into the בית המקדש is an איסור דאורייתא.

First, the גמרא suggests that we explain the first מחלוקת in our מחלוקת as depending on whether the איסור of having the שרץ in the איסור בית המקדש is an איסור.

ר' יוחנן בן ברוקה holds we should remove it as quickly as possible, because it is an איסור דאורייתא.

רבי יהודה holds we should wait for wooden tongs, because it is only an איסור דרבנן. The גמרא then says that we can explain the מחלוקת differently.

All agree that it's אסור מדאורייתא, but disagree as follows: אבנט out with the שרץ out with the שרץ, because

אפושי טומאה עדיף -

It is better to add the אבנט of the אבנט - rather than prolong the שרץ - mu, which is incumbent on him to remove as quickly as possible.

רבי יהודה holds we wait for the wooden tongs, because שהויי טומאה עדיף -

It is better to leave the שרץ there a bit longer - rather than add טומאה by causing the אבנט to become טמא - because having the איסור דאורייתא is also an איסור דאורייתא.

שמואל

TO BRING A שרץ
בית המקדש IN שרץ
בית המקדש אוואקר תציק
אוואקר תציק
שפ בית המקדש שו אוואקר תציק
איסור
איסור
איסור
איסור

Next, the מחלוקת suggests that we explain the second מור מחלוקת of having the שרץ איסור איסור איסור משנה as depending on whether the שרץ איסור להמקדש is an איסור דאורייתא.

איסור דאורייתא from anywhere in the איסור דאורייתא because it is an איסור דאורייתא, and the Chachamim therefore waived the איסור.

די שמעון בן ננס holds that we do not remove a שרץ from everywhere in the איסור because it is only an איסור דרבנן, and the Chachamim waived the איסור סוקצה only מוקצה 6 -

as Rashi says -משום כבוד השכינה.

4 However, the מחלוקת says that we can explain the מחלוקת differently.

As Rashi explains; all agree

ייב שרץ חייב - it's אסור מדאורייתא to bring IN א שרץ to the אסור א טוקצה איסור איסור איסור מוקצה of מוקצה is waived in order to take OUT a שרץ that is already there.

רבי עקיבא holds that we remove a שרץ from anywhere in the עזרה because the Chachamim indeed waived the איסור of מוקצה.

דנס ארץ holds that we do not remove a שרץ from the general areas of the עזרה, because the Chachamim did not waive the איסור of מוקצה in order to remove טומאה. However, they did waive it in the areas of

מן ההיכל ומן האולם ומבין האולם ולמזבח משום כבוד השכינה.

The Gemara cites two Braisos;

One בר"תא teaches the order of priority of who should remove a שרץ or do repairs:

כהנים - ideally it should be כהנים.

נכסים נכנסים אין שם כהנים ברנים - if there are no בהנים available, then לוים may come in.

- אין שם לוים נכנסים ישראלים

If even ישראלים are not available then ישראלים may go in. שראלים - But טמא people, even כהנים, certainly should not go in.

According to this Braisa - ישראל טהור precedes כהן טמא.

Another ברייתא teaches the order of priority of who should do repairs as follows:

are preferred. כהנים

בעלי מומין בעלי מומים בעלי - If תמימים are not available, בעלי may go in.

מצוה בטהורין - Tahor כהנים are preferred.

טמאין נכנסין שם אורין - If טהורין are not available, שמאין may go in. However,

ישראלים אין ישראלים ל - Only כהנים, and no ישראלים אין ישראלים לא may go in. According to this Braisa - כהנים precedes ישראל טהור.

The second Braisa was taught by רב כהנא - upon which the Gemara comments:

- רב כהנא מסייע כהנא

רב כהנא who was a כהנים, prefers כהנים.

איבעיא להו טמא ובעל מום איזו מהם נכנס -?

If the choice is between a כהן ממא and a בעל מום, which is preferred?

בה אשרי אמר רב אשרי אמר כהן is preferred, because we sometimes allow טמא כהנים to do the עבודה, when the majority are אטמא בעל מום בעל כוח בעל מום בעל במח never do the עבודה. says we prefer a בעל מום who is allowed to eat קרבנות, but a כהן טמא nay not.

Dedicated By: _____

DafHachaim.org

7 The last line of the משנה had said:רבי שמעון אומר מקום שהתירו לך חכמים משלך נתנו לךשבות שבות

R' Shimon said that when the Chachamim made something permissible they gave you what is rightfully yours, because they only allow איסורים.

The גמרא separates איר' שמעון 'ז's statement into 2 parts, and explains each part:

When he says that they are giving you what is rightfully yours he is referring back to the משנה on ד' שאוור which says that according to רבי שמעון, even if you went אמות past the חדם שבת, you can still go back in, since according to אחום שבת they set the תחום שבת markers closer than where the תחום שבת really is.

When he says שלא משום שבות לך אלא התירו לף שלא he refers back to the משנה on דף ק"ב where או holds you can repair a harp string in the בית המקדש only by tying a bow but not by tying a knot.

- עניבה דלא אתי לידי חיוב חטאת שרו ליה רבנן

The רבנן allowed tying a bow which can never lead to an איסור דארייחא.

- קשירה דאתי לידי חיוב חטאת לא שרו ליה רבנן

The רבנן would not allow a knot which even when done temporarily can lead to an איסור דאורייתא if done permanently.

והדרן עלך המוצא תפילין וסליקא לה מסכת עירובין!

We have B"H completed מסכת עירובין, and in the following Shiur we will begin מסכת פסחים.

